

Ursul era tare bun.

Ori de câte ori se întâlnea cu cineva în pădure, își scotea pălăria, spunea „Bună dimineața!” zâmbind cu blândețe, iar apoi se străduia din toate puterile să dea o mână de ajutor.

Ursul ajuta animalele
pădurii să ajungă la
lucruri care se aflau
prea sus pentru ele.

Le adăpostea
de ploaie.

Căra greutăți pe care
acestea nu le puteau
nici măcar ridica.

Și făcea curat la sfârșitul petrecerilor,
când toți ceilalți se grăbeau să plece acasă.
Niciodată nu făcuse caz că a ajutat pe cineva.
Pur și simplu așa era el.

